

Ter zalige gedachtenis

van

Georges Vandecatseye,

zoon van

René en Judith Buydens,

geboren te Everbeke, den 27 Juli 1913
en aldaar overleden den 27 April 1919.

De hoop, de vreugde van ons huis,
Onz' GEORG'KE, onz' kroon en liefdeschat,
Al wat ons harte dierbaarst had,
Rust zielloos daâr nu, onder t' kruis.

God peilt de diepte van de smart,
God, die ons weenend bidden zag,
Als 't zieke kind te klagen lag
Hij weet wat ons ontnomen werd!

Wie kende een zoo bevallig kind,
Met Eng'lenspraak, die 't hart bewoog,
Met gansch zijn ziel in 't geestige oog?
Nooit engelken wierd zoo bemind.

Ja 't was een engel voor den Heer,
Gezegend die ons 't kindje ontnam!
Tot Hem, van wie ons alles kwam,
Keert, vroeg of laat, ook alles wêêr.

Vader, moeder stelt uw' tranen,
Uw zootje zweeft in d'engelscharren
En voor zijn ouders zal blijven smeeken
Totdat wij in den Hemel te zamen gloren.

Everbeke, druk. Depessemier Vanderdonckt